

Nr 32/1959.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y -
r e l s e s framställning till Ålands lands-
ting med förslag till landskapslag om till-
lämpning av lagen om förskottsuppbörd i land-
skapet Åland.

Innehållande av förskott på skatt har i vårt land tillämpats sedan den 1 januari 1944 om man bortser från den förskottsinnehållning på dividend, som följde redan av lagen den 2 januari 1926. Rikets lagstiftning av år 1943 om innehållande av förskott på inkomst- och förmögenhets-skatt (FFS 664/43) kompletterades med en temporär lagstiftning om innehållande av förskott på kommunalskatt (FFS 1025/43) men i 1946 års lag om förskottsuppbörd (FFS 696/46) hade de båda skatteformerna sammanförts i en gemensam förskottsuppbörd. Det dröjde dock ända till år 1948 innan man i landskapet förenade sig om förskottsuppbörden av kommunalskatt (26/48).

I samband med den pågående beskattningsreformen, som träder i kraft den 1 januari 1960, har i riket också antagits en ny lag om förskottsuppbörd. Lagen har antagits av riksdagen den 13 innevarande november, men har ännu icke kommit landskapsstyrelsen tillhanda såsom publicerad. Stadfästelse och publicering torde dock vara nära förestående, sannolikt innan Landstinget hunnit fatta slutligt beslut med anledning av denna framställning.

Förskottsuppbördssystemet har tillämpats så länge i landskapet, att det inte finnes anledning att här framlägga de skäl, som tala för dess bibehållande. Den tveksamhet, som måhända rådde i landskapet under de första åren för förskottsuppbördens tillämpning, torde sedermera ha visat sig vara obefogad. Då Landstinget dessutom tidigare omfattat landskapsstyrelsens förslag om tillämpning av beskattningslagen i landskapet, utgör antagande av den nu föreslagna landskapslagen om tillämpning av lagen om förskottsuppbörd en naturlig konsekvens av det tidigare beslutet.

Såsom bilaga till denna framställning fogas Riksdagens svar å Regeringens proposition med förslag till lag om förskottsuppbörd. Riksdagens svar är i detta skick ännu icke granskat av Riksdagens justeringsmän, varför det i någon detalj kan skilja sig från lagen, sådan den kommer att publiceras. Då lagens tillämpning i landskapet enligt stadgandet i 70 § förutsätter, att en förordning ytterligare utfärdas, vilket icke kan ske förrän Republikens President fattat beslut angående Landstingets beslut, anhåller landskapsstyrelsen vördsamt att Landstinget måtte behandla ärendet i skyndsam ordning.

handla ärendet i skyndsamt ordning.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om tillämpning av lagen om förskottsuppbörd i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Förskott på kommunalskatt skall innehållas och erläggas enligt lagen den november 1959 om förskottsuppbörd (FFS /59) och med stöd av densamma utfärdade stadganden för sådan inkomst, för vilken kommunalskatt enligt landskapslagstiftningen skall utgå.

Skall förskott innehållas eller erläggas enligt lagen om förskottsuppbörd för sådan inkomst, som enligt landskapslagstiftningen icke anses som skattbar inkomst vid kommunalbeskattningen, skall arbetsgivare likväl verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd om icke löntagaren företer sådant avgörande av vederbörande skattedirektör, varom stadgas i 17 § sagda lag.

2 §.

Med enligt denna lag influtna förskottsbelopp förfares såsom i beskattningslagen av den 12 december 1958 (FFS 482/58) stadgas.

3 §.

För verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas sådan förordning, som avses i 70 § 2 mom. lagen om förskottsuppbörd.

4 §.

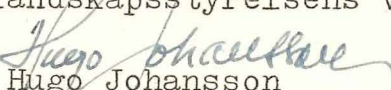
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1960 och genom densamma upphäves landskapslagen den 23 november 1948 angående förskottsuppbörd av kommunalskatt och folkpensionspremie i landskapet Åland (26/48).

Är lagen den 4 oktober 1946 om förskottsuppbörd (FFS 696/46) enligt stadgande i rikslagstiftningen tillämplig efter den 31 december 1959 på inkomst, som erhållits under tiden från och med den 1 januari 1949 till och med den 31 december 1959, skall vad i 1 mom. är stadgat icke utgöra hinder för tillämpning av nämnda lag också vad beträffar förskott på kommunalskatt.

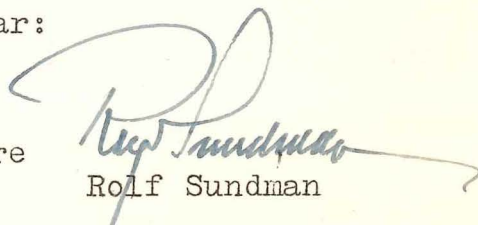
Mariehamn, den 20 november 1959.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson

Landskapssekreterare

Rolf Sundman

R i k s d a g e n s s v a r å Regeringens
proposition med förslag till lag om förskotts-
uppbörd.

Till Riksdagen har överlämnats Regeringens proposition № 27 med förslag till lag om förskottsuppbörd, och har Riksdagen, som i ärendet emottagit statsutskottets betänkande № 44 samt Stora utskottets betänkanden N:ris 80 och 80 a, antagit följande lag:

L A G

om förskottsuppbörd.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

För erläggande av den skatt, som årligen utgår till staten på grund av inkomst och förmögenhet (statsskatt), den skatt, som utgår till kommun på grund av inkomst (kommunalskatt), den kyrkoskatt, som tillkommer församling inom den evangelisk-lutherska kyrkan eller det ortodoxa kyrkosamfundet, samt den försäkringspremie som tillkommer folkpensionsanstalten (folkpensionspremie), verkställs i enlighet med vad i denna lag stadgas under skatteåret förskottsuppbörd beträffande sådan inkomst och förmögenhet, på grund varav sagda skatter eller försäkringspremie skall erläggas.

Förskottsuppbörd enligt denna lag verkställs icke beträffande sjömansinkomst, som avses i lagen om sjömansskatt.

2 §.

Förskottsuppbörden verkställs i form av förskottsinnehållning eller förskottsbetalning.

3 §.

Den förskottsuttaxering per skattöre, som skall tillämpas vid förskottsuppbörden av kommunalskatt samt av kyrkoskatt till evangelisk luthersk församling, fastställs årligen av statsrådet för följande år på grund av det förslag som för kommunens del gjorts av kommunens fullmäktige och för församlingens del av vederbörande församlingsmyndighet.

Vid förskottsuppbörd av kyrkoskatt till församling inom det ortodoxa kyrkosamfundet tillämpas förskottsuttaxeringen per skattöre för den evangelisk-lutherska församlingen på beskattningsorten.

2 kap.

Förskottsinnehållning på lön, pension och livränta.

4 §.

Arbetsgivare är skyldig att verkställa förskottsinnehållning på den lön han utbetalar.

Med lön avses varje slag av lön, arvode, tantiem samt annan förmån och ersättning, som erlägges för tjänst eller befattning, så ock för arbete, uppdrag eller tjänst, som emot ersättning utföres för arbets- eller uppdragsgivares räkning. Är den som utför arbetet eller uppdraget, i denna sin verksamhet en självständig företagare, betraktas den därför erlagda ersättningen likväl icke som lön.

Till lönen hänföres även bostad, kost och andra naturaförmåner, vilka beräknas i penningar i enlighet med grunder, som av finansministeriet fastställas.

Med arbetsgivare avses den, för vars räkning det arbete utföres för vilket lönen erlägges. Äro arbetsgivarna flere, ansvara de solidariskt för skyldigheter enligt denna lag.

5 §.

Förskottsinnehållning skall även verkställas på pension och livränta, dock icke på försörjnings^{pension} eller livränta, som erlägges i enlighet med lagen om olycksfallsförsäkring. Härvid skall vad som gäller om förskottsinnehållning på lön, äga motsvarande tillämpning.

6 §.

Oberoende av huruvida betalningen bör betraktas som lön, skall förskottsinnehållning verkställas:

- 1) på uppträdande konstnärs arvode;
- 2) på författar-, översättnings-, tecknings- eller annat upphovsmannarvode, som erlagts av förläggare av bok, tidning, tidskrift eller annan publikation;
- 3) på akquisitions- inköps- eller försäljningsombuds arvode;
- 4) på handelsresandes, ortsförsäljares eller handelsrepresentants arvode.

Förskottsinnehållning, som avses i 1 mom., skall likväl icke verkställas, om mottagaren av arvodet nyttjar i handelsregistret införd firma eller är registrerad förening.

Vad i denna lag stadgas om lön, arbetsgivare och löntagare, äger motsvarande tillämpning beträffande sådant arvode, på vilket förskottsinnehållning jämlikt denna paragraf skall verkställas, samt utbetalaren och mottagaren av detta.

7 §.

Erlägges lönetillgodohavande, av medel, som influtit till utsökningsmyndighet, eller av egendom, som överlåtits till konkurs, är utsökningsmyndigheten eller förvaltarens av konkursboet skyldig att verkställa förskottsinnehållning. På utsökningsmyndigheten eller förvaltarens av konkursboet tillämpas härvid, vad i denna lag stadgas om arbetsgivare.

8 §.

Gottgörelse, som erlagts såsom ersättning för kostnader, vilka åsamkas löntagare för arbetets utförande, betraktas icke såsom lön, i den mån den ej överskrider det beräknade beloppet av dessa kostnader.

Har löntagare för utförande av arbetet sådana kostnader, som vid beskattningen må avdragas och för vilka han icke erhåller särskild ersättning, må dessa kostnader avdragas från lönebeloppet, förrän förskottsinnehållningen verkställs.

På finansministeriet ankommer att fastställa grunder för beräkning av de kostnader, som avses i denna paragraf.

9 §.

Främmande makts beskickning och sådant konsulat i Finland, vars chef är utsänd konsul, samt med dem jämförbar annan utländsk representation äro icke skyldiga att verkställa förskottsinnehållning.

10 §.

Förskottsinnehållning på lön bör verkställas i samband med varje utbetalning av lön eller, då lönen gottskrives vederbörande, vid dess införande på konto.

Vad i 1 mom. är stadgat äger motsvarande tillämpning på lön som erlägges i förskott.

Utan hinder av vad ovan i denna paragraf är stadgat, må finansministeriet, då löneutbetalning sker oftare än en gång i månaden, berättiga arbetsgivaren att verkställa förskottsinnehållning med längre mellantid, dock minst en gång i månaden.

11 §.

Finansministeriet fastställer erforderliga tabeller för förskottsinnehållning på lön, som utbetalas med regelbundna mellantider. Tabellerna böra åtminstone fastställas för lönebetalningsperioder av en dag, en vecka, två veckor och en månad.

De tabeller, som avses i 1 mom., böra uppgöras så, att de belopp, som skola innehållas på lönebelopp, vilka utbetalas för olika tidsperioder, såvitt möjligt motsvara det sammanlagda beloppet av statsskatt för löntagarens totala lön under skatteåret, jämlikt 3 § beräknade kommunal- och kyrkoskatter samt folkpensionspremien.

12 §.

Åt de skattskyldiga, beträffande vilka förskottsinnehållning kan komma ifråga, gives för varje skatteår en skattebok i enlighet med formulär, som fastställs av finansministeriet.

Skatteboken gives åt den skattskyldige av skattedirektören för det skattedistrikt, till vilket den skattskyldiges hemkommun hör. På ansökan

må skattebok även utgivas av skattedirektören för annat skattedistrikt.

Då skatteboken utgives, skall skattedirektören bestämma den i 11 § avsedda tabell, enligt vilken förskottsinnehållning skall verkställas av den skattskyldige, samt foga tabellen till skatteboken.

Då skäl därtill yppas, skall skattedirektören ånyo bestämma den tabell, som vid förskottsinnehållningen skall tillämpas.

13 §.

På lön, som huvudsakligen med regelbundna mellantider utbetalas åt löntagare för hans huvudsyssla, skall förskottsinnehållning verkställas på grund av den tabell, som bestämts jämlikt 12 § 3 mom. Finansministeriet må likväl berättiga arbetsgivare, som förrättar uträkningen av lönerna med särskilda maskiner, att verkställa förskottsinnehållningen med avvikelse från tabellen, likväl så, att det innehållna beloppet må avvika från motsvarande innehållning enligt tabellen med högst ett belopp som motsvarar en procent av den innehållning underkastade lönen.

Företer löntagare i fall, som avses i 1 mom., icke sin skattebok, skall förskottsinnehållning verkställas i enlighet med tabell, som bestämmas av finansministeriet.

På lön, som icke huvudsakligen utbetalas med regelbundna mellantider eller som erlägges för bisyssla eller tillfälligt arbete, skall förskottsinnehållning verkställas enligt en procentsats, som fastställs medelst förordning och som ej må överstiga femtio procent. Nämda procentsats må fastställas olika beroende av lönegrunderna och lönens storlek. Innehållning enligt detta moment skall likväl icke verkställas på lön, som understiger tvåtusen mark.

Förskottsinnehållning verkställs icke till större belopp än den i penningar utbetalda lönen. Vid innehållningen lämnas av det belopp, som skall innehållas, den del obeaktad, som överstiger jämna tio mark.

14 §.

Utbetalas eller gottskrives lön, på vilken förskottsinnehållning jämlikt 13 § 1 mom. skall verkställas, för en längre tid än en månad, innehålls därvid av lönen så mycket, som proportionellt beräknat borde innehållas för de månader, för vilka lönen utbetalas eller gottskrives.

På finansministeriet ankommer att utfärda bestämmelser om huru förskottsinnehållningen skall verkställas på lön i säsongarbete och semesterersättning samt lön, som endast delvis utbetalas med jämna mellantider.

15 §.

Då förskottsinnehållning skall verkställas på lön, som erlägges åt två eller flere löntagare gemensamt, och utredning icke företes om huru lönen fördelar sig mellan dem, skall innehållningen verkställas på det gemensamma lönebeloppet i enlighet med 13 § 3 mom.

Därest efter verkställd innehållning utredes, huru den lön, som avses i 1 mom., fördelar sig mellan löntagarna, skall skattedirektören för det skattedistrikt, där innehållningen verkställts, på anhållan fördela innehållningen mellan löntagarna i proportion till lönerna och i stället för det gemensamma innehållningsbeviset åt envar av dem utgiva ett särskilt bevis.

16 §.

Är det uppenbart, att löntagares inkomst under skatteåret icke stiger till belopp, för vilket han är skyldig att erlägga stats- eller kommunalskatt, förordnar skattedirektören för det skattedistrikt, till vilket löntagarens hemkommun hör på anhållan av denne, att förskottsinnehållning icke skall verkställas. Då skäl därtill föreligger, skall sagda förordnande begränsas endast till viss lön eller till lön som utbetalas under viss tid eller intill visst maximibelopp.

Då löntagare enligt stadgandena om stats- eller kommunalskatt må beviljas andra än i 8 § avsedda avdrag, som icke beaktats vid utarbetandet av de tabeller, som nämnas i 11 §, må i 1 mom. avsedd skattedirektör på anhållan av löntagaren förordna, att förskottsinnehållningen jämlikt 13 § 1 mom. skall verkställas till mindre belopp, än vad som annars borde ske. Skulle i 13 § 3 mom. avsedd innehållning uppenbarligen vara alltför stor jämförd med det belopp, som slutligt skall erläggas, må skattedirektören likaså förordna, att innehållningen skall ske till mindre belopp.

Förordnande, som avses i 2 mom., må på anhållan av arbetsgivare utfärdas även av skattedirektören för det skattedistrikt, till vilket arbetsgivarens hemkommun hör, då fråga är om avdrag, som enligt enhetliga grunder tillkommer viss grupp av löntagare.

17 §.

Uppkommer oklarhet om huruvida förskottsinnehållning skall verkställas eller om innehållningen skall verkställas i enlighet med 13 § 1 eller 3 mom. eller om vad som vid innehållningen för övrigt bör iakttagas, avgöres ärendet på anhållan av arbetsgivaren eller löntagaren av skattedirektören för det skattedistrikt, till vilket arbetsgivarens hemkommun hör.

Den som framställer anhållan i enlighet med 1 mom., bör förete för sakens avgörande behövlig utredning. Därest avgörande meddelats på anhållan av arbetsgivare eller därest det meddelats på anhållan av löntagare och denne hos arbetsgivaren påyrkar tillämpning av detsamma, skall det tillämpas vid den förskottsuppbörd, för vilken det meddelats. Giltighetstiden för avgörandet må likväl icke utsträckas utöver utgången av kalenderåret efter det, under vilket avgörandet meddelats.

18 §.

Anmälar löntagare i god tid före löneutbetalningen, att han önskar större förskottsinnehållning på sin lön än i 13 § stadgas, skall innehållningen verkställas i enlighet med hans anhållan.

19 §.

Förskottsinnehållning verkställs så, att arbetsgivaren avdrager innehållningsbeloppet från den lön, som skall utbetalas i penningar.

Arbetsgivare är skyldig att inom tre dagar efter det förskottsinnehållningen skett, dock senast vid arbetsförhållandets upphörande, i löntagarens skattebok anbringa av honom anskaffade skattemärken till ett belopp, som motsvarar det innehållna beloppet. Skattemärkena böra makuleras.

Är arbetsgivare staten eller dess inrättning eller kommun, skall förskottsinnehållningen verkställas utan användning av skattemärken. Likaledes skall förskottsinnehållningen verkställas utan användning av skattemärken, då skattenämnden i arbetsgivarens hemkommun på ansökan beviljat rätt därtill åt kommunsammanslutning, åt församling inom den evangelisk-lutherska kyrkan eller det ortodoxa kyrkosamfundet eller, i enlighet med vad därom medelst förordning stadgas, åt annan arbetsgivare. De innehållna beloppen skola inbetalas på statens postgirokonto inom 20 dagar efter utgången av den kalendermånad, under vilken innehållningen skett, och redovisning däröver skall tillställas skattedirektören i enlighet med vad därom medelst förordning stadgas. Finansministeriet må likväl på ansökan berättiga arbetsgivare att inbetala de innehållna beloppen på statens postgirokonto senare än vad ovan är sagt. För den förlängda betalningstiden skall erläggas av finansministeriet fastställd ränta.

Arbetsgivare är skyldig att i löntagarens skattebok göra sådana anteckningar, om vilka medelst förordning stadgas.

Utan hinder av vad i 3 mom. är stadgat, må finansministeriet berättiga eller förplikta i sagda moment avsedd arbetsgivare att i särskilda fall verkställa förskottsinnehållning med användning av skattemärken.

20 §.

Ät löntagare, som icke företer sin skattebok, skall över förskottsinnehållningen givas ett innehållningsbevis enligt formulär, som fastställs av finansministeriet. Vad i 19 § är stadgat om skattebok, äger motsvarande tillämpning beträffande innehållningsbevis.

21 §.

Bokföringsskyldig arbetsgivare skall vid inköp av skattemärken begagna av finansministeriet fastställd rekvisitionsblankett, som av säljaren förses med stämpel och datum. Köparen skall förvara dessa blanketter, såsom om verifikationerna hörande till bokföringen är stadgat.

22 §.

Arbetsgivare är gentemot staten ansvarig för belopp, som han, i hans tjänst stående person eller annan företrädare för honom jämlikt 19 § innehållit på löner.

Har arbetsgivare delvis eller helt försummat att i enlighet med 19 § anbringa skattemärken till ett belopp, som motsvarar innehållningen, i löntagares skattebok eller på löneinnehållningsbeviset eller att inom stadgad tid inbetala de innehållna medlen eller i 19 § 3 mom. avsedd ränta på postgirokonto, skall skattedirektören för det skattedistrikt, till vilket arbetsgivarens hemkommun hör, ofördröjligen påföra arbetsgivaren till betalning det försummade beloppet samt skattetillägg, som skall erläggas vid försummad skattebetalning, beräknat från utgången av den kalendermånad, under vilken förskottsinnehållningen verkställts, intill den fastställda betalningsdagen. Rättar arbetsgivaren sin försummelse omedelbart, då han märkt den eller erhållit uppmaning, påföres honom endast skattetillägg. Över debiteringen skall åt arbetsgivaren utgivas en debetsedel.

23 §.

Har förskottsinnehållning verkställts till någon del eller alls icke eller har ett för stort belopp innehållits, må arbetsgivare för att rätta felet i motsvarande grad höja eller sänka det belopp, som vid senare löneutbetalning under samma kalenderår skall innehållas. Innehållningen må likväl icke utan löntagarens samtycke ökas med mer än tio procent av det lönebelopp, som härvid erlägges.

Kan arbetsgivaren icke indriva icke innehållet belopp från löntagaren på sätt i 1 mom. stadgas, skall skattedirektören för det skattedistrikt, till vilket arbetsgivarens hemkommun hör, påföra sagda belopp på yrkande av arbetsgivaren och efter att ha hört löntagaren att erläggas av denne som förskottsbetalning. Debitering må likväl icke verkställas, därest arbetsgivarens yrkande icke delgivits löntagaren innan slutet av april månad året efter det kalenderår, under vilket innehållningen borde ha verkställts. På förskott, som påförts löntagaren och som avses i detta moment, äger motsvarande tillämpning, vad som gäller om förskott, som uppbäres som förskottsbetalning för det år under vilket förskottsinnehållningen borde ha verkställts.

24 §.

Har arbetsgivare helt eller till en del underlåtit att verkställa förskottsinnehållning, skall skattedirektören i det skattedistrikt, till vilket arbetsgivarens hemkommun hör, ålägga honom att erlägga det icke innehållna beloppet till staten.

Arbetsgivare åläggas likväl icke ovan i 1 mom. avsedda betalningsskyldighet i den mån det utredes att de skatter och den folkpensionspremie, som skola utgå på den innehållning underkastade lönen, eller ock förskott, som avses i 23 § 2 mom., erlagts eller att därå icke utgått stats- eller kommunalskatt. Företes sådan utredning, efter det betalningsskyldigheten blivit arbetsgivare ålagd medelst laga kraft vunnet beslut, skall skattedirektören i motsvarande mån undanröja betalningsskyldigheten och förordna, att det belopp, som arbetsgivaren redan erlagt till staten, skall återbäras. På det belopp, som skall återbäras, erlägges ingen ränta.

Har förskottsinnehållning till en del icke verkställts på grund av att arbetsgivare beräknat värdet av de naturaförmåner, som givits såsom lön, alltför lågt eller beloppet av de kostnader, som avses i 8 §; alltför högt, skall arbetsgivaren åläggas i 1 mom. avsedd betalningsskyldighet endast i den mån han avvikit från de fastställda beräkningsgrunderna eller annars bör hava varit medveten om beräkningens felaktighet.

25 §.

Arbetsgivare, som försummat att verkställa förskottsinnehållning, skal förutom vad i 24 § stadgas, åläggas att åt staten betala skattetillägg, som skall erläggas vid försummad skattebetalning, räknat från utgången av den kalendermånad, under vilken innehållningen bort verkställas, intill den fastställda betalningsdagen. Från påförande av skattetillägg må likväl avstås, om det belopp, som försummelsen berör, är ringa.

Arbetsgivare skall påföras skattetillägg, oaktat han redan erlagt det icke innehållna beloppet till staten eller med stöd av 24 § 2 mom. icke åläggas att erlagga detsamma. Skattetillägget beräknas i det förra fallet intill betalningsdagen och i det senare fallet intill utgången av året efter det, under vilket innehållningen hade bort verkställas.

26 §.

Förrän debitering, som avses i 24 och 25 §§, verkställs, skall arbetsgivaren såvitt möjligt höras i saken. Debiteringen bör ske senast före utgången av det sjätte året från och med utgången av det år, under vilket förskottsinnehållningen hade bort verkställas.

Ansökan om undarröjande av betalningsskyldighet med stöd av 24 § 2 mom. skall göras inom fem år efter utgången av det år, under vilket arbetsgivaren ålagts betalningsskyldighet. Har ifrågavarande skatt eller folkpensionspremie erlagts under det fente året eller senare, må ansökan likväl göras inom ett år efter utgången av det år, under vilket betalningen ägt rum.

27 §.

På belopp, som påförts arbetsgivaren med stöd av 22, 24 och 25 §§ skall tillämpas, vad som är stadgat om utmätning av skatter och om skattetillägg på grund av försummad skattebetalning. Skattetillägg utgår likväl icke på grund av försummad betalning av skattetillägg som avses i 22 eller 25 §.

Vad som är stadgat om förmånsrätt för lönefordran, som uppkommit av arbetares arbetsförhållande, skall äga motsvarande tillämpning på belopp, som påförts arbetsgivaren och som avses i 1 mom.

28 §.

Då särskilt vägande skäl det påkalla, må finansministeriet på därom gjord ansökan enligt prövning avlyfta icke innehålllet belopp, som arbetsgivare påförts med stöd av 24 § samt skattetillägg, som avses i 25 och 27 §§.

I den berättelse, som regeringen i enlighet med 29 § riksdagsordningen avgiver till riksdagen, skola upptagas enligt 1 mom. medgivna befrielser, försåvitt de för en och samma arbetsgivare överstiga 200.000 mark.

På grund av särskilda skäl må finansministeriet på ansökan bevilja anstånd med erläggande av belopp, som avses i 1 mom. Finansministeriet må även berättiga skatteuppbördsmyndighet att bevilja anstånd inom gränser, som föreskrivas av ministeriet.

29 §.

Arbetsgivare skall på uppmaning av skattedirektör, skatte- eller förskottsinspektör eller vederbörande tjänsteman vid finansministeriet eller skattebyrå för granskning förete sina böcker, originala lönelistor, -kartotek och -avtal, kvittenser samt övriga handlingar, som belysa förskotts-innehållningen, så ock löntagarnas till honom inlämnade skatteböcker, samt lämna jämväl övriga uppgifter, som kunna vara av nöden för kontrollen. Handlingarna skola såvitt möjligt granskas i arbetsgivarens affärslokal. Löntagare är även skyldig att på anfordran till granskning förete sin skattebok samt sina löneinnehållningsbevis ävensom övriga handlingar, som han har i sin besittning och som kunna belysa saken.

Överexekutor samt länsman och polisinsrättning äro skyldiga att lämna myndigheterna nödig handräckning vid de granskningar, som avses i 1 mom.

30 §.

Genom förordning må särskilda stadganden utfärdas om de grunder, enligt vilka förskottsinnehållning skall verkställas på de pensioner staten utbetalar, eller föreskrivas, att innehållning på dem icke skall verkställas.

-10-

3 kap.

Förskottsinnehållning på dividend.

31 §.

Aktiebolag skall från dividend, som det utbetalar, såsom förskottsinnehållning innehålla en medelst förordning fastställd del, likväl högst 50 procent.

Såsom dividend, som avses i 1 mom., betraktas även av aktiebolag betalad eller gottskriven ränta på lån, som av bolaget upptagits, om räntan fastställts att helt eller delvis vara beroende av bolagets årsvinst eller dividend eller om lånet medför delaktighet i bolagets årsvinst.

32 §.

Förskottsinnehållning verkställs icke på dividend, som erlägges åt staten eller dess inrättning, kommun, kommunsammanslutning eller församling eller åt person eller sammanslutning, som företer utredning om att han enligt lagen icke är skattskyldig för inkomst av sagda slag.

Är det uppenbart, att dividendtagares inkomst under skatteåret icke stiger till belopp, för vilket han är skyldig att erlägga stats- eller kommunalskatt, förordnar skattedirektören för det skattedistrikt, till vilket dividendtagarens hemkommun hör, på anhållan av denne, att förskottsinnehållning icke skall verkställas.

På villkor, som fastställas genom förordning, är dividend, som utbetalas till inhemskt aktiebolag eller andelslag för detsamma tillhöriga aktier, även befriad från förskottsinnehållning.

Utan hinder av stadgandena ovan i denna paragraf skall förskottsinnehållning verkställas, därest utredning, som behöves för utbetalning av dividend utan förskottsinnehållning, icke företes dividendutbetalaren innan redovisning enligt 33 § avgivits.

33 §.

Belopp, som jämlikt 31 § innehållits av dividend, skall senast inom en månad efter det dividenden kunnat av vederbörande lyftas eller gottskrivits honom inbetalas på statens postgirokonto. Samtidigt skall till skattedirektören för det skattedistrikt, där den, som utbetalar dividend, har sin hemort, ingivas sådan redovisning, varom medelst förordning stadgas.

34 §.

Över förskottsinnehållning av dividend skall åt dividendtagaren utfärdas bevis i enlighet med formulär, som fastställs av finansministeriet.

35 §.

Vad i 22-26 §§ samt 27 § 1 mom. och 29 § är stadgat, skall äga motsvarande tillämpning även beträffande förskottsinnehållning av dividend
4 kap.

Förskottsbetalning.

36 §.

Från skattskyldig, som åtnjuter inkomst av fastighet, rörelse eller yrke eller annan sådan skattepliktig inkomst, på vilken förskottsinnehållning icke skall verkställas, eller har beskattningsbar förmögenhet, verkställas förskottsbetalning.

Förskottsbetalning verkställas likaså från delägare i öppet bolag, dödsbo eller annan i 5 § folkpensionslagen avsedd sammanslutning för der folkpensionspremie, som jämlikt nämnda lagrum skall påföras honom.

37 §.

Vid förskottsbetalning skall den skattskyldige erlägga ett belopp, som motsvarar den statsskatt, vilken han enligt gällande skattefot borde erlägga för sin inkomst och förmögenhet vid den senast förrättade beskattningen, samt den kommunal- och kyrkoskatt ävensom folkpensionspremie han med tillämpning av ovan i 3 § nämnda uttaxering per skattöre och per skattöre utgående folkpensionspremie borde erlägga på grund av de inkomster av fastighet, rörelse eller yrke eller de vid fastställande av försäkringspremie, som avses i 36 § 2 mom., beaktade inkomster, vilka han vid sagda beskattning beräknats hava haft i hemkommunen, samt på grund av sådana personliga inkomster, som han vid sagda beskattning ansetts hava haft och på vilka förskottsinnehållning icke skall verkställas.

Har skattskyldig vid senast förrättade beskattning påförts kommunal- och kyrkoskatt för inkomst av fastighet, rörelse eller yrke eller ock folkpensionspremie på annan ort än i hemkommunen, bör förskottet till denna del fastställas särskilt med motsvarande tillämpning av vad i 1 mom är stadgat.

38 §.

Har skattskyldig vid senast förrättade beskattning påförts skatt även för sådan inkomst, som ej kan anses återkomma under skatteåret, må sagda inkomst icke beaktas vid bestämmandet av förskottets storlek.

Har i skattskyldigs vid statsbeskattningen beskattningsbar inkomst ingått mer än 10 procent av sådan inkomst, på vilken förskottsinnehållning bör verkställas, skall från det ovan i 37 § avsedda belopp, som motsvarar statsskatten, avdragas beloppet av den statsskatt, som kan beräknas bliva erlagt genom förskottsinnehållning.

39 §.

Bör det till följd av konjunkturväxlingar eller fluktuationer i penningvärdet eller av andra särskilda orsaker anses, att beskattningsbar inkomst av fastighet, rörelse eller yrke eller ock förmögenhetsvärden allmänt eller på något område stigit över eller sjunkit under nivån vid senast verkställda beskattning, må finansministeriet förordna, att i 37 § avsedd inkomst eller där avsett förmögenhetsvärde, som skall utgöra grund för förskottet, i hela riket eller vissa delar därav skall höjas eller nedsättas med ett visst belopp.

40 §.

Har ovan i 36 § avsedd skattskyldig icke vid senast verkställda beskattning påförts skatt för inkomst eller förmögenhet, som avses i nämnda paragraf, skall storleken av det förskott, som skall uppbäras, fastställas enligt beräkning.

41 §.

Kan skattskyldigs inkomst av fastighet, rörelse eller yrke under det senast tilländalupna skatteåret beräknas ha ökat eller minskat med mer än 10 procent jämfört med motsvarande inkomst under föregående skatteår eller är det uppenbart, att inkomsten väsentligt kommer att förändras, skall den i 37 § avsedda inkomsten enligt uppskattning ökas eller minskas samt förskottet fastställas på denna höjda eller sänkta inkomst.

42 §.

Skulle beloppet av förskott understiga 2.000 mark, må förskottet icke fastställas.

43 §.

Förskott, som avses i 37 § 1 mom. fastställas av skattedirektören i det skattedistrikt, där den skattskyldige vid senast förrättade beskattning hade bort påföras statsskatt, samt förskott, som avses i 37 § 2 mom., av vederbörande skattedirektör. Skattedirektören bör draga försorg om att förskottsskattelängd uppgöres och förskottsdebetsedlarna utskrivas.

Angående den tid, inom vilken debiteringen av förskottet bör slutföras, stadgas medelst förordning.

Har förskott icke påförts under den tid, som avses i 2 mom., eller har det uppenbarligen fastställts till alltför lågt belopp, skall vederbörande skattedirektör skyndsamt och senast före utgången av september månad under skatteåret verkställa debiteringen samt draga försorg om att tilläggs-längderna uppgöras och förskottsdebetsedlar utskrivas.

Har person, som icke på grund av sin bonings- eller hemort är skattskyldig i Finland, här tillfälligt i 36 § avsedd inkomst, må honom påföras förskott oberoende av de fataljetider, som nämnas i 2 och 3 mom.

44 §.

Är även annan person än den skattskyldige jämlikt beskattningslagen ansvarig för skatt eller folkpensionspremie, som påföres honom på grund av inkomst eller förmögenhet, är denna person liksom för sitt eget förskott ansvarig för det förskott, som enligt detta kapitel påförts den skattskyldige. Berör den andra personens ansvar enligt beskattningslagen endast skatt eller folkpensionspremie på grund av visst slag av inkomst eller förmögenhet eller annars endast en del av skatten eller premien, är han ansvarig endast för motsvarande förskott eller del därav.

45 §.

Då jämlikt 44 § även annan person än den skattskyldige ansvarar för hela förskottsbeloppet, skall förskottet på sätt i 43 § är stadgat debiteras att solidariskt erläggas av den skattskyldige och de personer, som ansvara för förskottet. I förskottsskattelängden och på förskottsdebesedeln skola härvid antecknas de personer, som ansvara för förskottet.

Har i förskottsskattelängden icke gjorts i 1 mom. avsedd anteckning om person, som är ansvarig för förskott, eller är annan person ansvarig blott för en del av förskottet, skall vid behov skattedirektören för det skattedistrikt, där debiteringen ägt rum, efter att hava hört ovan avsedd person, bestämma, att denne jämte den skattskyldige solidariskt ansvarar för erläggande av förskottet eller en del därav.

46 §.

Är det på grund av att den skattskyldiges beskattningsbara inkomst eller förmögenhet minskat eller av annan orsak uppenbart, att förskott fastställts till ett större belopp, än vad som erfordras för erläggande av de skatter och den folkpensionspremie, för vilka det skall användas, skall skattedirektören för det skattedistrikt, där förskottet fastställts, sedan den skattskyldige företett nödig utredning, ånyo fastställa förskottet samt draga försorg därom, att den skattskyldige gives ny förskottsdebetsedel i enlighet härmed. Företer den skattskyldige utredning därom, att han under skatteåret icke kommer att ha sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken förskott fastställts, eller att det av annan orsak vore obefogat att uppbära förskottet, skall skattedirektören avlyfta detsamma.

Har skattskyldig påförts i 37 § 1 mom. avsett förskott i flere kommuner skall skattedirektören för ett av de skattedistrikt, där förskotten fastställts, på anhållan av den skattskyldige rätta förskotten med motsvarande tillämpning av vad i 1 mom. stadgas.

Förskott må icke fastställas ånyo eller avlyftas på sätt i 46 § 1 mom. avses, såvida yrkande därom icke framställts före utgången av november månad under skatteåret och förskottsbeloppet icke borde nedsättas med minst 10 procent och åtminstone 2.000 mark. Utan hinder av vad ovan stadgats, må i de fall, som avses i 43 § 3 och 4 mom., yrkande om, att förskott skall fastställas ånyo eller avlyftas, framställas inom två veckor efter det den skattskyldige erhållit kännedom om fastställande av förskottet.

Försåvitt förskott enligt beskattningsslagen använts för betalning av skatt eller folkpensionspremie, som påförts den skattskyldige eller hans make, eller det avkortats eller blivit förordnat att återbäras åt honom, må det icke längre ändras på grund av yrkande, som avses i 46 §.

Yrkande på att förskott skall fastställas ånyo eller avlyftas må även göras av den, som jämlikt 44 § ansvarar för erläggande av förskottet eller en del därav. På grund av yrkande, som framställts av sådan person, skall den skattskyldige höras.

48 §.

Förskottet uppbäres i sex rater vid tidpunkter, som särskilt fastställas. Förskott vars belopp uppgår till högst 4.000 mark, skall uppbäras i två rater.

I de fall, som avses i 43 § 3 och 4 mom. samt 46 §, uppbäres förskottet så som därom medelst förordning stadgas. Har förskott med stöd av 46 § sänkts till ett mindre belopp, än vad som redan erlagts, skall skattedirektören förordna att det till övers uppburna beloppet ofördröjligen skall återbäras.

Vid förskottsbetalning skall i tillämpliga delar iakttagas vad i beskattningsslagen är stadgat om skatteuppbörd.

49 §.

Ställer det sig för skattskyldig svårt att erlägga förskott på utsatt tid, må skatteuppbördsmyndighet på ansökan bevilja honom förlängd betalningstid, såframt för erläggande av förskottet ställes godtagbar säkerhet. På oguldet förskott skall erläggas av finansministeriet fastställd ränta.

På belopp, som skola erläggas vid förskottsbetalning, skall tillämpas vad som är stadgat om utmätning av skatter och om skattetillägg på grund av försummad skattebetalning.

-15-

5 kap.

Förhandsutbetalning.

50 §.

Skatteuppbördsmyndighet skall under skatteåret på förhand utbetala till varje kommun 96 procent och till varje församling 88 procent av det belopp, som erhålles, då den förskottsuttaxering per skattöre, som skall tillämpas, multipliceras med antalet skattören, som för kommunen eller församlingen influtit vid den beskattning, som förrättats året före beskattningsåret. Därjämte skall skatteuppbördsmyndigheten till folkpensionsanstalten erlægga 96 procent av det belopp, som erhålles, då folkpensionspremien per skattöre multipliceras med det antal skattören, som vid debiteringen året före beskattningsåret lagts till grund för premien.

Ovan i 1 mom. avsett belopp bör erläggas till kommun, församling och folkpensionsanstalten månatligen i tolv lika stora rater om året sålunda, att första raten erlægges i februari månad under skatteåret och sista raten i januari månad året efter skatteåret.

Har med stöd av 39 § förordnats om höjning eller sänkning av den inkomst, som skall läggas till grund för förskottet, höjes eller nedsättes det belopp, som på förhand skall erläggas till kommun eller församling på grund av de skattören, som påförts för inkomst av fastighet, rörelse eller yrke, i motsvarande mån. Då antalet skattören för personliga inkomster i kommunen kan beräknas i beskattningen för skatteåret stiga eller sjunka med minst fem procent, höjes eller nedsättes det belopp, som bör erläggas på förhand på grund av skattörena för dessa inkomster, likaså i motsvarande mån. Har det belopp, som på förhand skall erläggas åt kommunen, med stöd av detta moment höjts eller nedsatts, skall det belopp, som på förhand skall erläggas åt folkpensionsanstalten, även i motsvarande grad höjas eller nedsättas.

På finansministeriet ankommer att fatta beslut om höjning eller nedsättning av förhandsutbetalning på grund av 3 mom. Har en väsentlig ändring inträffat i den kommunala eller kyrkliga indelningen eller är det av andra särskilda skäl påkallat, skall ministeriet fastställa storleken av förhandsutbetalningen med avvikelse från vad i 1 och 3 mom. är stadgat, enligt vad som bör anses skäligt.

6 kap.

Ändringssökande.

51 §.

Ändring av skatt/redirektörs beslut, som utfärdats med stöd av

12 § 3 mom. eller 43 §, må icke sökas innan anhållan om rättelse av beslutet gjorts, på sätt i 12 § 4 mom. eller 46 § förutsättes. Ändring må icke sökas i skattedirektörs avgörande, som avses i 15 § 2 mom.

Är det jämlikt 1 mom. icke förbjudet att söka ändring, må den, som icke nöjes med beslut angående honom, vilket med stöd av denna lag utfärdats av skattedirektör, anföra besvär däröver hos länsstyrelsen i det län, där hans hemkommun är belägen. Besvär över avgöranden, som avses i 16 § 3 mom., 17 § och 23 § 2 mom., anföras likväl hos länsstyrelsen i det län, där arbetsgivarens hemkommun är belägen. Är ingen länsstyrelse enligt stadgandena i detta moment behörig att handlägga besvären, anföras besvär hos länsstyrelsen i Nylands län.

Statsombud och kommunalombud i skattenämnd äga likaså rätt att söka ändring i beslut, som avses i 17, 22, 24, 25 och 45 §§.

Ändring skall sökas skriftligen. Besvärsskrivelsen skall översändas till skattedistriktets skattebyrå eller länsstyrelsen inom 30 dagar från delgivningen. Besvärstiden för statsombud och kommunalombud räknas från den dag, då beslutet fattats.

Den som önskar anföra besvär över beslut angående honom, som med stöd av 22, 24 eller 25 §§ eller i enlighet med 43 eller 45 §§ denna lag utfärdats av skattedirektör, på grund av att det utfärdats med oriktig tolkning av lag eller att därvid begåtts uppenbart väsentligt misstag i sak eller att vid handläggningen av ärendet förekommit sådant med domvilla jämförligt fel, som avses i 25 kap. 21 § rättegångsbalken, må söka ändring hos länsstyrelsen, utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat och även efter den i 4 mom. stadgade fataljetiden. Sådana besvär må likväl icke anföras senare än under det sjätte året från och med början av det kalenderår, som följde på det, under vilket beslutet utfärdades.

52 §.

Besvär över beslut, som utfärdats med stöd av denna lag, skola i länsstyrelsen handläggas såsom brådskande. Angående förfarandet vid handläggningen av besvären gäller i tillämpliga punkter, vad i beskattningsslagen är stadgat.

Beslut går i verkställighet, oaktat besvär anförts. Utslag med anledning av besvär över skattedirektörs avgörande, som avses i 17 §, skall icke tillämpas på förskottsinnehållning, som verkställdes eller borde ha verkställts innan arbetsgivaren fått del av beslutet.

Försåvitt förskott enligt beskattningsslagen använts för betalning av skatt eller folkpensionspremie, som påförts den skattskyldige eller hans make, eller det avkortats eller förordnats att återbäras åt honom,

må förskottet icke längre ändras på grund av ändringsansökan, som avses i denna lag.

53 §.

Ändring i länsstyrelses utslag med anledning av besvär, som avses i denna lag, må icke sökas i andra än i 22, 24, 25 och 45 §§ avsedda ärenden.

På statens vägnar äger prövningsombud besvärsrätt i de ärenden, som avses i 1 mom. Om ändringssökande gäller för övrigt vad i beskattningslagen stadgas om sökande av ändring i länsstyrelses utslag.

54 §.

Finner part, att det med hänsyn till tillämpningen av lagen i andra liknande fall vore av vikt att länsstyrelsens avgörande angående honom, i vilket han jämlikt 53 § icke må söka ändring, underställes högsta förvaltningsdomstolens prövning, är han berättigad att hos högsta förvaltningsdomstolen anhålla om tillstånd att söka ändring. Samma rätt tillkommer även prövningsombud. Tillstånd att söka ändring av ovan avsett avgörande må även sökas av den, som visar att ändringssökandet är av synnerligen stor betydelse för honom även annars än i det ärende, varom fråga är.

Tillståndsansökan skall av prövningsombud senast före klockan 12 den sextionde dagen från den dag utslaget gavs och av annan part inom samma tid från den dag, då han erhöll del av utslaget, ingivas till länsstyrelsen eller högsta förvaltningsdomstolen. Till tillståndsansökan skall fogas eller i densamma inryckas ändringsansökan, varjämte även länsstyrelsens utslag samt, om ansökningen icke gjorts på statens vägnar, utredning om den tidpunkt, då sökanden erhöll del av utslaget, skola bifogas. Länsstyrelsen skall, utan att anskaffa de övriga parternas svaromål, översända dit inlämnad ansökan jämte i ärendet influtna handlingar till högsta förvaltningsdomstolen.

7 kap.

Särskilda stadganden.

55 §.

Har förskott innehållits eller uppburits för inkomst eller förmögenhet, för vilken skatt och folkpensionspremie icke skola erläggas, och har förskottet icke heller annars använts för erläggande av skatt eller folkpensionspremie, skall beträffande innehållet belopp skattedirektören för det skattedistrikt, där skatten för vederbörande borde fastställas, samt beträffande förskott, som uppburits, skattedirektören i det skattedistrikt, där förskottet påförts, förordna om ofördröjlig

återbäring av det uppburna beloppet åt vederbörande.

56 §.

Såsom arbetsgivares eller löntagares hemkommun betraktas den kommun, där han enligt beskattningslagen skall påföras statsskatt.

57 §.

Över inlämnande av skattebok och innehållningsbevis till skattemyndigheten skall åt den skattskyldige utfärdas bevis.

Angående utredning som skall bifogas skattedeklaration, då skattebok eller innehållningsbevis förstörts, försvunnit eller förkommit, stadgas medelst förordning.

58 §.

Har skattskyldig icke till sin skattedeklaration fogat skattebok eller annat över innehållning utfärdat eller i 105 § 2 mom. beskattningslagen avsett bevis och har förskott, då skatten fastställdes, icke beaktats, är han berättigad att på ansökan av skatteuppbördsmyndighet återfå, vad han betalat för mycket, såframt beloppet uppgår till minst tvåhundra mark.

Ovan i 1 mom. avsedd ansökan skall göras hos skatteuppbördsmyndigheten inom fem år från och med utgången av det år, som avses i den skattedeklaration, till vilket beviset hade bort fogas. Har i skatteboken eller innehållningsbeviset använts skattemärken, skall skatteboken eller innehållningsbeviset eller sådan utredning, som i 57 § 2 mom. sagts, fogas till ansökningen.

59 §.

Har obegagnat skattemärke förstörts eller någon av misstag använt skattemärke, då sådant icke behövt användas, eller skattemärke av högre valör än stadgat, eller har skattemärke annars blivit obehövt, är vederbörande berättigad att på anhållan av skatteuppbördsmyndigheten återfå, vad han betalt för mycket, eller det belopp, som motsvarar skattemärkets värde.

60 §.

Om anförtröende av åligganden, som enligt denna lag ankomma på skattedirektör, åt annan tjänsteman vid skattebyrå stadgas medelst förordning.

61 §.

Envar är skyldig att hemlighålla, vad han i sin tjänst eller offentliga befattning genom uppgifter, som lämnats, eller handlingar, som företetts för förskottsuppbörden eller kontrollen över denna, erfarit angående annans ekonomiska ställning eller affärsförhållanden eller

omständighet, som jämlikt lag eller särskild föreskrift uttryckligen eller på grund av sakens art uppenbarligen bör hemlighållas.

Den som i strid med stadgandena i 1 mom. yppar vad som bör hemlighållas, straffes så som i 40 kap. strafflagen är stadgat.

62 §.

Den som genom falska uppgifter eller eljest svikligen undanhåller eller söker undanhålla staten vad enligt denna lag skall såsom förskott erläggas, straffes såsom i strafflagen säges och vare skyldig att till dubbelt belopp ersätta, vad han undanhållit eller försökt undanhålla staten.

63 §.

Arbetsgivare, som försummar att inom fastställd tid erlägga av honom innehållet belopp till staten, straffes med böter eller fängelse ej över två år.

Arbetsgivare eller hans företrädare eller annan person, som på annat än i 1 mom. avsett sätt underlåtit att fullgöra i denna lag stadgad skyldighet, straffes, därest därför icke annorstädes i lag är strängare straff stadgat, med böter eller, där omständigheterna äro synnerligen försvårande, med fängelse ej över ett år.

Åtal må eftergivnas eller från dömande till straff avstås, om försummelsen varit ringa och ofördröjligen rättats.

64 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas medelst förordning.

8 kap.

Stadganden angående ikraftträdande och övergång.

65 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1960, och genom densamma upphäves lagen den 4 oktober 1946 om förskottsuppbörd (696/46) jämte i denna gjorda ändringar, dock sålunda, att dess stadganden om innehållande av förskott på ränta fortfarande i tillämpliga delar skola förbli i kraft vid verkställande av i lagen den 2 juni 1959 om avdrag vid beskattningen av deposition på skattelättnadskonto (242/59) avsett innehållande på belopp, som lyfts från skattelättnadskonto. Beträffande redovisning för innehållandet bör även härvid lända till efterrättelse, vad i 33 § denna lag är stadgat. Av verkställigheten av lagen förutsatta åtgärder skola vidtagas, innan denna lag träder i kraft.

66 §.

Har arbetsgivare, förrän denna lag trätt i kraft, underlåtit att

verkställa förskottsinnehållning eller att erlægga det innehållna beloppet till staten och har angående hans betalningsskyldighet icke, förrän denna lag trätt i kraft, givits beslut eller utslag, som vunnit eller skall vinna laga kraft, skall han i den ordning, som i denna lag stadgas, förständigas att till staten erlægga det icke innehållna eller icke erlagda beloppet samt skattetillägg därå i enlighet med 22 eller 25 §.

Har i 17 § 2 mom. lagen den 4 oktober 1946 om förskottsuppbörd avsedd utmätning verkställts, innan denna lag trätt i kraft, må verkställigheten slutföras i enlighet med härförinnan gällande stadganden. I övrigt må, efter det denna lag trätt i kraft, i nämnda moment avsedd innehållning eller utmätning icke verkställas. Har arbetsgivare under år 1959 underlåtit att verkställa förskottsinnehållning, skall, efter det denna lag trätt i kraft, vad som stadgas i 23 § 2 mom. äga motsvarande tillämpning på det icke innehållna beloppet. Arbetsgivare, som förrän denna lag trätt i kraft till staten erlagt belopp, som han underlåtit att innehålla, eller som påförts sådan betalningsskyldighet, är i enlighet med 24 § berättigad att få betalningsskyldigheten undanröjd och det erlagda beloppet återburet, i den mån han icke indrivit eller icke längre förmår indriva det icke innehållna beloppet av löntagaren. 67 §.

Vad som är stadgat i 31 § lagen den 4 oktober 1946 om förskottsuppbörd, skall även, efter det denna lag trätt i kraft, tillämpas på förskott, som innehållits eller bort innehållas, innan denna lag trätt i kraft. På sådant förskott tillämpas icke, vad ovan i 35 § stadgas. 68 §.

De ärenden, angående förskottsbetalning, som ankomma på ordförande för taxeringsnämnd och som äro anhängiga, då denna lag träder i kraft, överföras till skattedirektören.

Skattskyldig, som avses i 41 § 3 mom. lagen den 4 oktober 1946 om förskottsuppbörd, må även, efter det denna lag trätt i kraft, påföras i sagda moment avsett förskott på skatt och folkpensionspremie för år 1959 i den ordning, som i denna lag stadgas. Sådant förskott uppbäres till staten, och på detsamma tillämpas icke, vad i 149 § beskattningsslagen stadgas om förskott på kommunalskatt och folkpensionspremie.

Ansökan om fastställande ånyo av förskott på skatt eller folkpensionspremie för år 1959 avgöres, efter det denna lag trätt i kraft, i den ordning i denna lag fastställs och med tillämpning i övrigt av vad

därom stadgas i 40 § lagen den 4 oktober 1946 om förskottsuppbörd. Be-
träffande rätt att efter det denna lag trätt i kraft göra sådan ansökan
tillämpas likväl, vad ovan i 47 § 1 mom. stadgas. Har förskott, som
fastställts av ordförande för taxeringsnämnd, fastställts ånyo, skall
skattedirektören meddela därom till kommunens styrelse som åligger att
låta utskryva ny förskottsdebetsedel och återbära för mycket uppburet
förskott.

69 §.

De besvär rörande förskottsuppbörd, som, då denna lag träder i kraft,
äro anhängiga i prövningsnämnden, överförs till länsstyrelsen. Skrivel-
ser angående ändringssökande i förskottsuppbörd, som efter det denna lag
trätt i kraft adresserats till prövningsnämnden, anses ställda till
länsstyrelsen.

I 58 § 1 mom. ovan avsedd ansökan, som avser förskottsinnehållning,
vilken verkställdes, förrän denna lag trätt i kraft, skall göras inom
sex år efter det denna lag trätt i kraft, likväl senast inom tio år
efter det innehållningen verkställdes.

70 §.

Stadgandena i denna lag om förskott på kommunal- och kyrkoskatt samt
folkpensionspremie skola icke tillämpas i landskapet Åland. På finans-
ministeriet ankommer att utfärda härav föranledda närmare föreskrifter.

Utfärdas i landskapslagstiftningen för Åland nödiga stadganden, må
medelst förordning bestännas, att denna lag skall tillämpas i landskapet
Åland även i fråga om kommunal- och kyrkoskatt samt folkpensionspremie.
Nödiga övergångsstadganden utfärdas härvid även medelst förordning.

Stadgandena angående förskott på kommunalskatt och folkpensionspremie
samt om fördelning av förskottsinnehållningarna och om förhandsutbetal-
ningar i den medelst denna lag upphävd lagen den 4 oktober 1946 om för-
skottsuppbörd tillämpas i landskapet Åland så som de gälla då denna lag
träder i kraft, intill dess i 2 mom. avsedd förordning begynt lända till
effterrättelse eller medelst förordning annars stadgas, att tillämpningen
av sagda stadganden skall upphöra. På finansministeriet ankommer att
utfärda härav föranledda närmare föreskrifter.

71 §.

Medelst förordning stadgas, från och med vilken tidpunkt denna lag
skall tillämpas i fråga om indrivning av kyrkoskatt till den evangelisk-
lutherska kyrkans och det ortodoxa kyrkosamfundets församlingar.

Helsingfors den 13 november 1959.
